

VERLIEFD... VERLOOFD...
MAAR NOOIT GETROUWD!

Blijspel in drie bedrijven

door

ASTRID DE HAAN

en

JAN TOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VERLIEFD... VERLOOFD... MAAR NOOIT GETROUWD!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ASTRID DE HAAN EN JAN TOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Martin Hoogstra

Johanna Hoogstra van Hartevelt - zijn moeder

Frits Hoogstra - zijn vader

Serena - hulp in de huishouding

Antoinette van Kemenade

Marlene van Kemenade - haar dochter

Freek van Hartevelt - neef van Martin

Katja - een escortgirl

Jan Willem van Duineveld - kapitein

DECOR:

Het geheel speelt zich af in de woonkamer van Johanna en Frits. Rechts staat de eethoek met enkele stoelen daarom heen. Links staat een bankstel met salontafel. Achter tegen de wand staat een kastje met enige laden, op het kastje staat een telefoon. Links in de wand zit een deur van een grote opbergkast. Achter in de wand een deur, die naar alle overige vertrekken leidt. De overige aankleding van de woonkamer is naar eigen keuze.

EERSTE BEDRIJF

's Ochtends. Als het doek opgaat liggen de salontafel, de eetkamertafel en de grond bezaaid met papieren. Martin is druk in de weer met een blocnote en een rekenmachientje, en loopt van de ene naar de andere tafel.

MARTIN: Hoe kan dat nou? Ik weet zeker dat ik het ergens heb opgeschreven. *(zoekt weer tussen zijn spullen pakt een paar vellen op)* Nee, dit is het ook niet. *(ziet dan het spoor van blaadjes, waarvan er ook een paar onder de deur uitsteken. Martin wil ze pakken en tegelijkertijd gaat de deur met een grote zwaai open en Serena komt druk bezig binnen, gewapend met plumeau en stofdoek en enkele blaadjes in haar schortzak)*

SERENA: Oeps, sorry, ik wist niet dat jij achter de deur stond.

MARTIN *(wrijft over zijn hoofd)*: Kan jij nou nooit eens normaal naar binnen komen?

SERENA: Wie gaat er dan ook achter een deur staan. *(Martin wrijft nog steeds over zijn hoofd)* Ach, doet het zeer? Zal Serena er even een kusje op geven? *(loopt op Martin af en wil hem zoenen, Martin weet niet hoe snel hij weg moet komen)* Ik wil je zoenen hoor, niet bijten. Trouwens, wat was je achter die deur aan het doen? *(pesterig)* Verstoppertje aan het spelen?

MARTIN *(nog steeds een beetje van slag)*: Hè... eh... nee natuurlijk niet. Ik zocht iets.

SERENA: Je zocht iets? Wel een rare plaats om iets te zoeken *(is intussen aan het afstoffen gegaan en komt bij de salontafel aan)* Wat een rotzooi, zeg! Zo kan ik straks geen koffie serveren. *(veegt in een beweging alle papieren bij elkaar en gooit ze in de lucht)*

MARTIN *(krijgt zowat een stuip)*: Wat doe je nou?! Je hebt alles door elkaar gegooid! Kan ik weer helemaal opnieuw beginnen.

SERENA: Ja, hoor eens, je hebt toch een studeerkamer. Daar heb je van niemand last. *(gaat onverstoorbaar verder)*

MARTIN: Daar kan ik al mijn berekeningen niet kwijt, en hier zit ik ook gezelliger.

SERENA *(plagerig)*: Oh, houd jij zo van gezelligheid, Martin? Dat was me nog niet eerder opgevallen. Nou, dan ben je bij mij aan het juiste adres. *(kietelt hem met de plumeau onder zijn kin, verleidelijk)* Ik kan het heel gezellig maken, hoor.

MARTIN *(wordt zenuwachtig, weert haar af)*: Dat bedoel ik dus niet, het is hier lichter en eh....

SERENA: Ik begrijp het, ik ben je type niet. *(zogenaamd teleurgesteld)*
Jammer, dan zal ik verder moeten zoeken.

MARTIN *(weet niet wat hij er mee aan moet)*: Ik bedoel het niet persoonlijk, hoor.

SERENA *(enthousiast, maar pesterig)*: Oh, er is nog hoop voor me.
(loopt op Martin af)

MARTIN: Ja, dat bedoel ik nou ook weer niet. Ga nou maar verder met je werk.

SERENA: Oké, oké, ik ga al. *(gaat verder met stoffen, maar houdt ondertussen Martin in de gaten)*

MARTIN: Ik begrijp er niets van! Het kan toch niet zomaar wegraken.
(kijkt weer onder een stapel papieren) Ik weet heel zeker, dat ik het heb meegenomen. Dan moet het toch bij die andere papieren liggen. *(loopt naar de kast)*

SERENA *(schijnheilig)*: Ben je iets kwijt, Martin? Misschien kan ik je wel helpen. Ik ben heel goed in zoeken, hoor.

MARTIN: Je zou om te beginnen, me eens met rust kunnen laten.
(doet kastdeur open)

SERENA: Je weet niet wat voor een geweldig aanbod je afslaat.
Misschien heb ik wel, waar jij naar op zoek bent.

MARTIN: Dat denk ik niet. *(Serena is voor de geopende kastdeur gaan staan)* En als je nu alsjeblieft even opzij zou willen gaan.

SERENA: Goed, dan niet. Dan gooi ik het wel bij het oud papier.
(zwaait nonchalant met wat papieren onder zijn neus)

MARTIN *(kijkt verbaasd in de papieren)*: Hoe kom jij daar aan?
(Serena loopt er mee weg) Geef onmiddellijk hier.

SERENA: Oh, zijn die van jou? Hoe kan dat nou? Net zeg je nog, dat ik niets had waar jij naar op zoek bent.

MARTIN: Je had er niet bij verteld wat je had. *(houdt zijn hand op)*
Nou, geef maar hier. Dan kan ik weer verder.

SERENA: Ja zeg, zo werkt dat niet, hè? Voor wat, hoor wat. *(keert haar wang naar hem toe, en tuit haar lippen)*

MARTIN *(kijkt haar onnozel aan)*: Wat bedoel je?

SERENA: Je begrijpt me gerust wel, maar je durft niet, hè? *(als Martin haar nog steeds aanstaart)* Kusje! *(tik op haar wang)* Dan krijg je ze terug.

MARTIN: Kom zeg, dat doe ik niet!

SERENA: Dan moet je het zelf maar weten. *(stopt alles in haar schortzak)*

MARTIN: Hè, doe nou niet zo flauw. Geef op!

SERENA: Goed, maar de prijs is wel gestegen. *(haalt de papieren tevoorschijn)* Twee kusjes!

MARTIN: Wat kinderachtig, zeg. *(loopt op haar af en wil de papieren af pakken, maar Serena gaat gauw achter de bank staan. Martin buigt voorover en graait weer naar de papieren, verliest daarbij zijn evenwicht. Op dit moment komen Johanna en Frits binnen, zij worden niet opgemerkt door Serena en Martin)*

SERENA: Wat doe je toch moeilijk, terwijl het zo simpel kan. *(tikt op wang)*

JOHANNA: Martin! Wat ben jij aan het doen?!

MARTIN *(klautert verschrikt overeind)*: Eh... niets.... niets... Ik wilde iets pakken van Serena en verloor toen mijn evenwicht.

JOHANNA: Wat wilde jij van haar pakken?

MARTIN: Mijn.....

FRITS *(grijnzend)*: Zit jij achter ons hulpje aan, Martin?

JOHANNA: Frits! Gedraag je. *(tot Martin)* Nou, krijg ik nog antwoord?

MARTIN: Serena had bij het opruimen enkele berekeningen van me gevonden en die probeerde ik te pakken.

SERENA: Jaaa.... Dat is allemaal echt waar.

JOHANNA *(giftig)*: Ik kan mij niet herinneren dat ik jou iets vroeg. Maar als je dan toch zo bereidwillig bent het een en ander uit te leggen, kun jij me misschien zeggen waarom de koffie nog niet is geserveerd.

SERENA: De koffie? Eh... neemt u mij niet kwalijk, mevrouw. Ik had er geen erg in dat het al zo laat is. *(geeft Martin zijn papieren en tikt speels op zijn wang)* Ik houd ze wel tegoed. *(af richting keuken. Frits heeft dit geamuseerd gadegeslagen en is met een grote grijns gaan zitten)*

JOHANNA: Ik begrijp niet, wat er zo grappig aan is. *(tot Martin)* Ik vind dat jij veel te los met Serena omgaat. Ze is hier om de huishouding op orde te houden en niet om lol te maken met jou.

FRITS *(gemoedelijk)*: Ach, Johanna, wat geeft het nou als ze een beetje plezier met elkaar hebben. Haar werk doet ze uitstekend.

JOHANNA: Je overdrijft weer, zoals gewoonlijk. Ze werkt goed, maar ze loopt veel te veel te geinen. Martin wordt er soms gewoon nerveus van, zoals ze hem steeds op de kast jaagt. FRITS: Daar kan hij best tegen, hè Martin?

MARTIN: Wat zei u, pa?

JOHANNA: Niets. Zoals gewoonlijk, kraamt je vader weer onzin uit. *(tegen Frits)* Je zal het wel weer niet met me eens zijn. *(tegen Martin)* Wat is het hier een rommel, je kunt dit werk toch wel in de studeerkamer doen. Trouwens, waarom moet dit nu? Kun jij in je vrije weekend niet veel beter met Marlene op stap gaan?

MARTIN: Op stap gaan met Marlene? Ik zou niet weten waarom.

JOHANNA: Martin! Denk nou toch eens na, jongen. Marlene is een schat van een meisje. Het wordt nu toch echt de hoogste tijd, dat je wat meer aandacht aan haar gaat besteden..

MARTIN: We spreken elkaar toch vaak genoeg? Marlene en haar moeder komen iedere zondag en dan ook nog èèn avond in de week. En in de vakanties zitten we ook al bij elkaar. Dus hebben we genoeg tijd om bij te praten, dacht ik zo. *(bestudeert de blaadjes die hij van Serena terug heeft gekregen)*

JOHANNA *(zucht)*: Lieverd, ik geloof niet dat jij begrijpt waar ik heen wil.

MARTIN *(heeft maar half geluisterd)*: Hè?.. Wilt u ergens heen? Zodra ik hier klaar mee ben, breng ik u wel. Na de koffie, goed? Waar moet u naar toe?

JOHANNA *(geïrriteerd)*: Ik wil nergens heen! Ik bedoel het spreekwoordelijk. *(Martin kijkt haar niet begrijpend aan)* Ik probeer je iets duidelijk te maken, Martin! Je wordt volgende maand alweer vijfendertig. *(op dat moment komt Serena binnen met de koffie)*

SERENA: Zo, dan begin je al een aardige ouwe bok te worden, Martin. Je mag wel eens opschieten, anders blijf je nog over. *(beseft dat ze weer teveel heeft gezegd)* Oeps, neemt u mij niet kwalijk, mevrouw. Ik ben ook zo'n flapuit.

FRITS: Natuurlijk nemen wij jou dat niet kwalijk, Serena. Het geeft een beetje reuring in huis. Ik mag dat wel.

JOHANNA *(geërgerd)*: En ik mag het niet! En ik heb ook liever, dat het niet meer voorkomt. Dit is je laatste waarschuwing, meisje!

SERENA: Ja, mevrouw. Het zal niet meer gebeuren. *(wil koffie inschenken)*

JOHANNA: Dat doe ik zelf wel. Ik neem aan, dat je nog wel iets anders te doen hebt. *(Serena knikt, gaat af, Johanna schenkt de koffie in)*

FRITS: Moest dat nou? Zo erg was het toch ook weer niet? Trouwens, ze heeft wel een beetje gelijk. *(grinnikend tegen Martin)* Koffie, ouwe bok!

JOHANNA: Jij kan het dan misschien niet erg vinden, maar ik wel. Als jij hier de leiding over het personeel zou hebben, dan kwam er helemaal niets van terecht. *(tegen Martin, vriendelijk)* Martin, je kent Marlene nu al zolang. Wordt het niet eens tijd, dat je wat meer van jullie relatie gaat maken.

MARTIN: Van onze relatie? Welke relatie?

JOHANNA: Ja jongen, je kan tenslotte niet van Marlene verwachten, dat zij het initiatief neemt. Dat is de taak van de man. Waarom neem je haar niet eens gezellig mee uit eten?

MARTIN (*weinig enthousiast*): Mee uit eten? Ze kan toch hier wel mee eten?

JOHANNA: (*met haar handen in de lucht*): Lieve hemel, Martin! Heb jij dan helemaal geen gevoel in je... in je...? Marlene is knettergek op jou en jij op haar.

MARTIN: Wat?... Ik op haar? Wat bedoelt u daar nou weer mee?

JOHANNA: Oh, Frits! Zeg jij dan toch ook eens wat.

FRITS: Ik? Het zijn jouw ideeën, Johanna. Niet de mijne. (*als Johanna hem venijnig aankijkt, tot Martin*) Doe maar wat je moeder zegt, jongen. Je doet er in ieder geval wat ervaring mee op... en dat kan jij eigenlijk wel gebruiken. Ga met dat kind uit eten.

MARTIN: Nou ja, goed. Ik zou haar kunnen vragen ergens een patatje te halen.

JOHANNA: Een patatje!

MARTIN: Niet goed? Moet er een kroketje of zo bij?

JOHANNA: Martin, waar zit je verstand!?

MARTIN: Nou ja... misschien een Chineesje?

JOHANNA (*zucht*): De Chinees! Ik heb iets romantischer in gedachten, Martin.

FRITS: Het is bij jou ook niet gauw goed, hè? Wat mankeert er aan Chinees eten? Ik vind het heerlijk.

JOHANNA: Frits, jij weet niets van romantiek af, dus zou je er dan ook niet mee willen bemoeien?

FRITS: Je hebt helemaal gelijk, lieve. (*pakt krant, tegen zaal*) Je begrijpt zeker wel, dat al mijn romantische ideeën met haar, in de loop der jaren wel zijn verdwenen.

JOHANNA (*hoort niet precies wat hij zei*): Zei je nog iets?

FRITS: Dat je gelijk hebt.

JOHANNA (*trots*): Natuurlijk heb ik gelijk.

FRITS: Dus luister maar goed naar je moeder, jongen. Zij weet wat goed voor je is. (*duikt achter zijn krant*)

MARTIN (*tot Johanna*): Wat bedoelt u met romantisch uit eten gaan? Volgens mij zit er tussen eten en eten geen verschil. Je stopt het allemaal door het zelfde gat naar binnen.

JOHANNA: Dat is dan ook het probleem met jullie. Jij en je vader hebben geen enkele fantasie als het over veroveren van vrouwen gaat.

MARTIN (*slikt*): Veroveren van vrouwen, ma? Ik dacht dat ik alleen uit eten moest met Marlene. Wat verwacht u eigenlijk dat ik met Marlene ga doen?

JOHANNA (*stijfjes*): Niets. Want daar ben jij niet toe in staat... (*schrikt*)

FRITS: Johanna! Wat zeg jij nou?

JOHANNA: Eh... ik bedoelde te zeggen, dat Martin daar nog niet aan toe is.

MARTIN: Waar niet aan toe, ma?

JOHANNA: Eh... daar ben je nog te jong voor, Martin.

FRITS (*schiet in de lach*): De een vindt hem te jong en de ander vindt hem al een oude bok!

JOHANNA: Frits, houd op! (*keert terug naar Martin en probeert hem weer te paaien*) Martin, je hebt toch wel eens van kaarslicht gehoord? Je zoekt een knus restaurantje waar je eens iets exclusief uitzoekt en dan bestel je een van de beste wijnen die ze in huis hebben.

MARTIN: Dat kan ik Marlene toch niet aandoen?

JOHANNA: Waarom niet?

MARTIN: Wat kost dat allemaal niet? Ik kan toch moeilijk van Marlene verwachten dat zij dat betaalt.

JOHANNA (*zucht weer*): Nee, natuurlijk niet! Dat betaal jij voor haar.

MARTIN: Ik? Waarom zou ik haar eten betalen? Ik hoef niet zo nodig uit eten. Nee, laat Serena er maar een paar aardappelen bij schillen, ik eet liever hier.

JOHANNA: Jij eet hier niets! Jij gaat uit, zoekt een tafeltje uit in een donker hoekje, arrangeert romantische violmuziek, of van mijn part gitaarmuziek, als je maar met Marlene uit gaat!

MARTIN (*verbaasd*): Ja, het spijt me hoor! Maar dit vind ik toch wel een beetje overdreven voor een avondje uit.

JOHANNA: Maar het is dan ook niet zomaar een avondje uit, Martin. (*glimlachend*) Je vraagt tenslotte niet iedere week of Marlene je verloofde wil worden. (*Frits legt zijn krant neer en kijkt verstoord op*)

FRITS: Johanna! Alsjeblieft, zeg!

MARTIN (*stikt zowat in zijn koffie*): Verloven! Waarom zou ik me met Marlene moeten verloven?

FRITS: Johanna, wat ben je weer allemaal aan het bekokstoven? Je vraagt Martin niet eens of hij dat wel wil. En weet Marlene eigenlijk wel van jou plannen af? Laat die jongelui toch zelf hun gang gaan. Je hoort het, die jongen is er nog lang niet aan toe.

JOHANNA (*spottend*): De jongelui! Zo jong zijn ze niet meer. Marlene is ook al dertig. En hoe bedoel je, er nog niet toe zijn? Je bent zeker vergeten, dat wij op die leeftijd al een kind hadden, Frits.

FRITS: Hoe zou ik dat ook kunnen vergeten. (*hatelijk*) Zelfs dat werd voor me uitgemaakt. Alles is hier gepland, 's avonds om precies elf uur naar bed, vaste prik 's morgens om half acht er weer uit, acht uur aan het ontbijt, twaalf uur lunchtijd, zes uur 's avonds het diner en 's avonds om elf uur weer naar bed en slapen!

JOHANNA: Regelmaat moet er zijn.

FRITS: Ja, ja! Behalve die ene keer, toen je 's avonds met dat lijstje van je binnen stapte.

JOHANNA (*licht nerveus*): Frits! Die jongen zit er bij!

FRITS: Prima! Hij mag het best weten, want het gaat over hem. Waar had ik het nu ook weer over?.... Oh, ja. Dat lijstje van jou, waar je maandenlang je temperaturen op had bijgehouden. Je kwam heel triomfantelijk binnen en zei: "Frits...."

JOHANNA: Hou op!

FRITS: Nee, dat zei je niet. Je zei: "Frits, kleeid je uit, we gaan naar bed." Ondanks dat het pas kwart voor negen was, week je van je vaste gewoonte af om elf uur naar bed te gaan. Want volgens jou was *dit* het juiste moment om een kleine Martin te verwekken. (*zucht*) Het was de enige avond in onze verdere leven, dat we zo vroeg naar bed gingen.

JOHANNA (*zuinigjes*): Zoals ik al zei heeft een mens een geregeld leven nodig.

FRITS: Ja, in regelen ben je een kei. En nu wil je alles voor Martin regelen. Laat die jongen zijn gang toch gaan.

MARTIN (*inmiddels een beetje bekomen van de schrik*): Ik weet het niet, hoor. Ik hoop toch wel, dat ik de enige ben tegen wie u dit geopperd heeft.

JOHANNA: Maar het moet er toch eens een keer van komen, jongen.

MARTIN: Maar waarom precies nu? Ik moet daar eerst eens over nadenken, u overvalt me er zo mee. Volgend jaar is het nog vroeg genoeg. Dan heb ik tenminste tijd om me er op voor te bereiden.

JOHANNA: Waar moet jij je dan op voorbereiden? Je weet toch zelf ook wel dat Marlene de ware voor je is. En haar moeder en ik zijn er zo langzamerhand ook weleens aan toe om Oma te worden, wij worden er ook niet jonger op.

FRITS (*terzijde*): Nee, dat is je duidelijk aan te zien!

MARTIN: Oma! (*laat zich achterover in de stoel vallen*) Ik... eh... tja.... Pa, help me nou eens. (*kijkt Frits smekend aan*)

FRITS: Ik? Ik kan je moeder geen oma maken, jongen. Daar moet jij voor zorgen. (*als Johanna hem weer venijnig aankijkt*) Vind je niet, dat je een beetje te hard van stapel loopt, Johanna? Jij kan er dan wel aan toe zijn Oma te worden, (*recht zijn rug houdt buik in en haalt zijn hand door zijn haar*) maar ik voel er weinig voor nu al Opa te zijn. Martin moet eerst nog maar eens wat in de rondte kijken, voor hij zich voor het leven vastketent.

JOHANNA: Dus zo denk jij over het huwelijk!

FRITS: Nee, niet **het** huwelijk...ons huwelijk! (*beseft dat hij op glad ijs komt*) Eh...ach, zo bedoel ik het nou ook weer niet. Ik wil alleen maar zeggen, dat ik er liever ook wat langer over had gedaan en het allemaal zelf had willen regelen. (*spottend*) En wat had jij dan wel zelf willen regelen, hé? Op de bruiloft was niets, maar dan ook niets aan te merken. Trouwens, het heeft je geen cent gekost.

FRITS (*zuur*): Da's waar! Pa en ma Hartevelde hadden er kapitalen voor over om van je af te komen. (*terzijde*) En ik trapte er met open ogen in.

JOHANNA (*negeert de opmerking van Frits volkomen*): In plaats dat je me nu eens helpt, Frits. Jij denkt altijd zo gemakkelijk over alles. Martin, je moet nu gewoon eens doen wat ik zeg. Neem van mij nu maar aan, dat ik het beste met je voor heb.

MARTIN: Ik doe meestal wat u zegt, maar dit is toch wel heel moeilijk, hoor.

FRITS: Ik ben het helemaal met hem eens, Johanna. Het is geen nieuw overhemd wat hij aanschaft.

JOHANNA: Ik weet zeker dat ze heel gelukkig zullen worden. Als je er nu niet aan toe bent, kom je er nooit aan toe, Martin. (*aardig*) Lieverd, ik weet zeker dat je met Marlene heel gelukkig wordt. (*staat op strijkt rok glad, recht haar rug*) En omdat jullie te laf zijn daar aan toe te geven, neem ik de touwtjes in handen. (*loopt naar de telefoon en draait nummer*)

FRITS: Wat ga je doen, Johanna?

JOHANNA: Ik ga eerst even regelen dat Marlene vanavond hier naar toe komt.... (*door telefoon*) Goedemorgen, Antoinette. Met Johanna... zeg, ik weet niet of Marlene in de buurt is, maar Martin vroeg me of ik wilde doorgeven, dat ze vanavond voor hem vrij moet houden. (*Martin schudt zijn hoofd ontkennend*)... Nee, ik weet ook niet precies waarvoor, maar ik geloof dat hij met haar uit eten wil... Ja, alleen met Marlene... Hoezo spannend?... Er zijn toch wel meer jongelui die met elkaar uit eten gaan, wat is daar nou zo bijzonder aan... Dat dacht ik ook... nou, als ze dan hier is kan hij het haar zelf vertellen. Dag Antoinette, tot morgen. (*legt hoorn op de haak*) Ze zoekt ook overal iets achter. (*tegen Martin*) Marlene is onderweg hier naar toe, dus kun je het haar zelf vragen.

MARTIN (*zuchtend*): Geweldig, ma! En naar welk restaurant had u gedacht dat wij naar toe moesten?

JOHANNA: Dat regel ik allemaal wel voor je, jongen. Dan weet ik tenminste zeker dat het goed komt. (*gaat af*)

MARTIN: Hoe kom ik hier nou onderuit, Pa. Je moet me echt helpen. Ik wil me nog helemaal niet verloven, of wat voor onzin dan maar ook.

FRITS: We verzinnen er wel wat op, jongen. Wat voel jij eigenlijk voor die Marlene?

MARTIN: Wat bedoelt u?

FRITS: Ben je verliefd op haar? Zie je iets in haar, waardoor je misschien met haar verder zou willen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto